

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ο νομοδιδάσκαλος Κύριος Dutrône έπεσκέφθη κατά τόν παρελθόντα Οκτώβριον τὰ ἐν Ναυπλίῳ σχολεῖα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ποῖα ἐκ τῶν κατ' αἰτησιν αὐτοῦ τοῦ φιλέλληρος σταλέντων πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην πραγμάτων παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις Ἑταιρίας τῆς στοιχειώδους παιδείας ἀρμόζουν εἰς αὐτά. Ὅθεν εἰς μὲν τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τὸ κατὰ τὸ 1826 συστηθὲν παρὰ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ διατηρούμενον ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Κυβερνήτου, ἔδωκε ἑνὴν συλλογὴν πινάκων, καὶ βιβλίων ἀλληλοδιδασκτικῶν τῆς ἀναγνώσεως, τῆς γραφῆς καὶ τῆς ἀριθμητικῆς. Ἔσθ' ἑνὴν συλλογὴν πινάκων, βιβλίων καὶ ὀργάνων τῆς ζωγραφικῆς.

Παρέδωκε δὲ καὶ εἰς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Ἐυδέκον παρομοίας συλλογὰς διὰ τὸ σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων.

Ἄφησε τέλος πάντων καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τῶν κορασίων ἐν ἐγχειρίδιον καὶ ἑνὴν συλλογὴν ἐπιδειγμάτων ῥυθμῆς, σταλμένα παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις σχολείου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λατράν.

Εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια ἐπεσκέφθη ὁ Κύριος Dutrône, ἐξεφώνησε μικρὰς ὁμιλίας, διὰ τῶν ὁποίων παρέστητε πόσον ἡ πατρικὴ κηδεμονία τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου εἶναι ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν. Ἐνθύμισε καὶ εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκείνους ὅτι διὰ τῆς ἀκριβοῦς φυλάξεως τῶν εὐαγγελικῶν παραινέσεων, αἵτινες μᾶς ἀπαγορεύουν τοῦ νὰ κάμνωμεν εἰς τοὺς ἄλλους, ὅ τι δὲν θέλομεν νὰ κάμνωσιν ἄλλοι εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τῆς μελέτης τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πρέπει νὰ τελειώσωσιν οἱ Ἕλληνες τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς των, ἥλις ἀπὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἤρχισε διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κυβερνήτης ἀσχολεῖται ἀνενδότως ὠφελούμενος ἀπὸ τὴν εὐμένειαν, μετὰ τὴν ὁποίαν αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπεφώνησαν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐκφωνοῦντες “Ζήτωσαν αἱ τρεῖς Σύμμαχοι Δυνάμεις! Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ζήτω ἡ Ἑλλάς!”

Τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐσυγχωρήθη εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ σχολάσῃ κατὰ τὴν ζήτησιν τοῦ Κυρίου Dutrône.

Οἱ παῖδες τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου ἐπεριπάτησαν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἔψαλον θρησκευτικὸς καὶ πατριωτικὸς ὕμνους.

— Παντοῦ τῆς Ἑλλάδος ἤρχισε ν' ἀναπτύσσεται ὁ πρὸς τὴν παιδείαν ἔρως. Τὰ προοίμια τοῦ φωτισμοῦ γίνονται ὑπὸ τοὺς πλέον ἀγαθοὺς εἰσόνους· αἱ ἐπισημότεραι τελεταὶ τῶν πόλεων γίνονται πρὸς σύστασιν ἢ βελτίωσιν σχολείων. Ὁ νεωστὶ ἐκ Σαντορῆνης ἐλθὼν Κύριος Ν. Γ. Ἰγγλέσης μᾶς ἐβεβαίωσε περὶ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν νῆσον γινομένης συστάσεως τεσσάρων ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων καὶ ἐνὸς κεντρικοῦ φιλολογικοῦ. Εἰς σταθερὸν δὲ πόρον τῆς διατηρήσεως αὐτῶν οἱ κάτοικοι ἔστερξαν προθύμως ἐπὶ κοινῆς συνεισφορᾷ νὰ εἰσφέρουν ἐτησίως ἀνα ἐν γρόττι τὸ στρέμμα ἐκ τῆς ἰδιοκτητήτος γῆς, καὶ πέντε ἐκ τῶν μοναστηριακῶν, ὥστε ἡ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν σχολείων τούτων συνεισφορὰ θέλει εἶναι κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 18,000 Γρόσια. Καθυπέβαλον δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο διὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον τοῦτο κατὰστημα συνέτελεσαν ὅχι ὀλίγον αἱ παρακινήσεις τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, καὶ ἡ πρόθυμος συνέργεια τοῦ ἀρχιερέως τῆς νήσου Κυρίου Ζαχαρίου, τοῦ Ῥωσικοῦ ἀντιπροξένου Κυρίου Β. Μαρκεζίνη καὶ πολλῶν ἄλλων φιλομούσων προκρίτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΩΝ ΠΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Ῥωσικὸν Ἀντιπροξένον Κύριον Βασίλειον Μαρκεζίνην.

Ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ φιλόπατρι, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουσιν τὸ ἀξιότιμον ὑποκείμενόν σας, τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα σας, τῶν ὁποίων δὲν παύετε δεικνύων ἐναργέστατα δείγματα, συνεργῶν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν σύστασιν παντὸς κοινωφελοῦς καταστήματος, ἐξαιρέτως δὲ τῶν σχολείων, ἡ ἀξιοσύνη καὶ τὸ πολὺπειρὸν σας, δι' ὧν ἐπαξίως πληροῦτε τὸ παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους ἐμπιστευθέν σας Ἐπιτρόπημα, ἀνεργῶς καὶ μὴ τὰ ἀνήκοντα ζῆλον προστατεύων τὰ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, καὶ διευθύνων τὰ κτικώτατα τὰς πράξεις σας κατὰ τὰς παγκοίνας τούτης

την ἡμῶν, εἶναι προτερήματα, τὰ ὅποια ἐνόνετε εἰς σεαυτὸν, καὶ διὰ τὰ ὅποια εἰσθε λίαν ἀξιέπαινος. Πρὸς δὲ τοῖσι ἡμῶν τὸ Σ. ὄνομα τοῦ Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου ἀφασίωσις καὶ σεβασμός σας, ὁ ὅστις, ὃν φέρετε ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀποκαταστάσεως, ἡ πρὸς ὑμᾶς τῶν πολιτῶν τῆς νήσου ταύτης εὐγνωμοσύνη διὰ τὰ ὅποια ἀπολαύουσιν ἐκ μέρους σας ἀγαθὰ, προσθέτουσιν οὐκ ὀλίγην λάμψιν εἰς τὰς φρονήσεις καὶ ἠθικάς ἀρετάς σας.

Ἐν αὐτὰ πλεονεκτήματα θεωροῦντα εἰς τὸ ἀξιότιμον ὑποκείμενόν σας ἡ Ἐπιτροπεία αὕτη, πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας καὶ ἀπόδοσιν τῶν πρεπόντων ἐπαίνων, σᾶς ἐκδίδει τὸ παρόν της ἐπίσημον.

Ἐν Σαντορῇνῃ, τῇ 1 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος

ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΥΤΣΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς

Π. Αὐγερινός.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον τῶν Νοτείων Κυκλάδων Κύριον
Μιχαὴλ Σοῦτσον.

Ἐλαβον τὸ ὑπ' Ἀρ. 535 ἐπίσημόν σας, περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς μένω κατὰ πάντα εὐχάριστος. Τὰ ὅσα εἰς τοῦτο μὲ λέγετε, ἂν καὶ ὑπέρογκα ὡς πρὸς τὴν μικρὰν σφαῖραν τῆς ὑπάρξεώς μου, δὲν ἐξηγοῦν ἄλλο εἰμὴ τὴν ἀρετὴν, τὴν φρόνησιν, τὴν πρὸς τὸ διοικεῖν ἐμπειρίαν, καὶ γενικῶς τὰς ἀρετάς, ὅπου στολίζουσι τὴν εὐγενῆ σας ψυχὴν.

Χρέος μου ἀπαραίτητον νομίζω τὰ ὅσα ἡργάσθην καὶ θέλω ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς νέας πατρίδος μου Σαντορῇνης, διότι μ' ἐδέχθη ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, καὶ ἐπρόσφερε καὶ προσφέρει πρὸς ἐμὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὡς πρὸς ἄλλο αὐτόχθον τέκνον της.

Τὰ πρὸς τὸ ὑπουργήμα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσικῆς Αὐλῆς χρέη μου φρονῶ ἱερώτατα, καὶ θέλω τὰ ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλην τὴν ἀκρίδειαν, ὅσον αἱ μικραὶ μου δυνάμεις μὲ συγχωροῦσιν.

Τὰ δὲ πρὸς τὸν Ἐξοχωτάτον καὶ σοφὸν Κυβερνήτην εἶναι ἀνέκφραστα.

Ἡ πρὸ μικροῦ ἀθλία Ἑλλάς, τῆς προσοχῆς ὅλου τοῦ κόσμου τὸ ἀντικείμενον, ἐν ᾧ ἔπνεε τὰ λείψια, ἐν ᾧ τὰ εἰς αὐτὴν ἐμφωλευθέντα πάθη, αἱ καθ' ἐκάστην ἐσωτερικαὶ ταραχαί, ἡ ἀναρχία, ἡ πειρατεία, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐγίνοντο αἷτια νὰ χάσῃ ἡ Ἑλλάς διὰ παντὸς τὰς

τόσας θυσίας της, καὶ ν' ἀπολεσθῇ ἡ μνήμη τῶν τοσούτων λαμπρῶν της κατερθωμάτων, ἅμα ἡ ἱερὰ φωνὴ τῆς φύσεως ἐνήχησεν εἰς τὰς φιλανθρώπους ψυχὰς τῶν Κραταιῶν Βασιλέων, εὐθὺς διὰ τῆς σωτηριωδιστάτης συνεργείας τῶν ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ μέγας ἀνὴρ, ὅστις διὰ τῆς πολυπειρίας του, τῶν ὑψηλῶν φρονημάτων, τῆς σοφίας του καὶ φρονήσεως, προσέτι δὲ καὶ διὰ τῆς ὁποίας χαίρει εὐνοίας καὶ ὑπολήψεως παρὰ τοῖς Κραταιοῖς τῆς Εὐρώπης Μονάρχαις, ἐμόρφωσεν ὅπως τῆς Ἑλλάδος τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἐξώρισε τὰ πάθη καὶ τὰς ταραχὰς, διεσκόρπισε τοὺς πειράτας καὶ ἔκαμε νὰ βασιλεύῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει ἡ ὁμόνοια καὶ ἀγάπη, καὶ ἡ ἄκρα ἡσυχία εἰς τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἰς αὐτὰ δὲ ὅλα καταγινόμενος προσπαθεῖ νὰ ὑψώσῃ τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα εἰς τὸν εὐδαίμονα θρόνον τῆς ἀνεξαρτησίας διὰ τῆς βοηθείας καὶ συνεργείας τῶν Κραταιῶν Βασιλέων.

Αἱ παρελθοῦσαι ἐποχαὶ δὲν ἐπροξένησαν ὀλίγα δεινὰ καὶ εἰς τὴν Σαντορῇνῃ ἡ ἔλευσίς σας τὴν ἔκαμεν εὐτυχῇ, ἐχορήγησε πρὸς αὐτὴν τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν, καὶ ἡ νῆσος αὕτη προβλέπει μὲ ἀπερίγραπτον χαρὰν της τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ ὅπου ἡ φρόνησις καὶ ἐμπειρία σας θέλουσι τὴν χορηγήσει· δὲν δεικνύετε μικρὰν ὑπεράσπισιν καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ῥωσικὴν Αὐλὴν ἐνταῦθα ὑπερασπιζομένων κατοίκων, περὶ τῶν ὁποίων τούτων ὅλων σᾶς εἶμαι ὑπόχρεος καὶ κατὰ πάντα εὐχάριστος.

Ἡ ἐπὶ κοινῆς συνελεύσεως σχεδιασθεῖσα σύστασις τῶν ἐδῶ σχολείων δὲν χρεωστεῖται εἰς ἄλλον εἰμὴ εἰς τὰς φιλομούσους καθοδηγίας σας.

Ποία λοιπὸν εὐαίσθητος ὁπωσοῦν καρδιά ἐλέησεν ὅλα ταῦτα δὲν ἤθελε χαίρει καὶ ἀγάλλεται, προσφέρουσα ἱκετηρίους εὐχὰς ὑπὲρ τῶν Κραταιῶν Βασιλέων, ὑπὲρ τοῦ Ἐξοχωτάτου καὶ σοφοῦ Κυβερνήτου καὶ ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν Ἀντιπροσώπων αὐτοῦ;

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι πρόθυμος κατὰ πάντα,

Ἐν Σύρῃ, τῇ 3 Νοεμβρίου 1828.

Ὁ Ῥωσικὸς Ἀντιπρόεδρος

Β. Μαρκεζίνης.

Μολονότι πρὸ τῆς καταστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἡ δημόσιος δύναμις δὲν ἦτον ἱκανὴ νὰ συντελῇ οὐδὲ πολλοστῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τῆς μερικῆς ἀσφαλείας, τὰ μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐγκλήματα ὑπῆρξαν τόσον ὀλίγα, ὥστε δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν οἱ Ἕλληνες ὡς ἔθνος φύσει ἐπιρρέπες εἰς τὴν ἡσυχίαν [μὲ ὅλην τὴν ζωηρότητα τοῦ πνεύματος] καὶ δεκτικώτατον

αγωγῆς καὶ πολιτισμοῦ. Ἐν παράδειγμα δουλοφονίας εἶναι ἐκ τῶν σπανίων ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια δύναται τις νὰ καταρτίσῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε, καὶ ὡς ἱκανὸν νὰ ἐκπλήξῃ, θέλομεν τὸ ἀναφέρει.

Χριστόδουλος τις Νάξιος, δέκα ὀκτὼ χρόνων ἡλικίας ὡς μετελθὼν καιρὸν τινα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑπηρέτου καὶ ἀποκτήσας μικρὸν κεφάλαιον, ἔγεινε μεταπράτης εἰς Σαντοῦνην. Εὐρεθεὶς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀντωνίου Καταιδάτου, ἀνδρὸς τῶν εὐκαταστάτων τῆς νήσου, διὰ νὰ ἀλλάξῃ νομίσματα, παρειήρησε τὸ κιβώτιον, ὅπου οὗτος ἐφυλάττε τὰ χρήματά του, καὶ συνέλαβε τὸν φρικτὸν σκοπὸν τοῦ ἐγκλήματος. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας λοιπὸν ὑπάγει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καταιδάτου καὶ εἰσελθὼν λάθρα ἐκρύβη ὑπὸ τὸν κράδιστον ὀπλισμένος μὲ μάχαιραν. Ἀφοῦ δὲ τὴν νύκτα ἐκατάλαβεν ὅτι ὁ Καταιδάτης μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον παραδοθῇ εἰς τὸν βαθὺν ὕπνον, ῥίπτεται εἰς τὸν κράδιστον καὶ δίδει θανατηφόρους πληγὰς μὲ τὴν μάχαιραν εἰς τὸν δυστυχῆ ἄνδρα. Ἐξυπνήσασα ἡ γυνὴ εἰς τὴν φρικτὴν ταύτην πράξιν, καὶ μὲ τύλην ἀλλόττριον εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἐπεχειρίσθη νὰ βοηθήσῃ τὸν σύζυγόν της, καὶ κατέρωθε μὲ τὰς χεῖράς της νὰ λυγίσῃ τὴν μάχαιραν, καὶ νὰ διαφύγῃ καὶ αὐτὴ αὐτὴ τὴν θανατηφόρον πληγὴν. Ὁ φονεὺς λαβὼν τὸ κιβώτιον μὲ τὰ χρήματα ἀπῆλθεν. Συνελήφθη δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τῆς τοπικῆς ἐξουσίας καὶ ἐστάλη νεωστὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀυστηρότητα τῶν νόμων.

Συνθήκη τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου Πελοποννησιακοῦ φρουρίου.

Ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι, ἰωπότης Λεστένης, ταγματάρχης εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, Λιεφφροῆς, λοχαγὸς εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν μηχανικῶν, καὶ ὁ Κόμης Φουκῶδ ὑπολοχαγὸς ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ Σκνειδέρου.

Φέροντες πληρεξουσιότητα παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου βαρῶνος Σκνειδέρου, διοικητοῦ τοῦ Γου τμήματος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐκστρατευμένης μοίρας.

Συνεφωνήσαμεν μετὰ τοῦ Ἀβδουλᾶ ἀγά, διοικητοῦ τῶν εἰρημένων φρουριῶν, τῶν πρωτίστων ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πόλεως Πατρῶν, κατὰ τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον α'. Ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν καὶ τὸ Πελοποννησιακὸν καστέλιον θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα μετὰ τοῦ πυρεβολικοῦ καὶ τῶν πολεμικοῦ ἐφοδίων των, τὰ ὅποια θέλουσι καταγραφῇ ὑπὸ ἐπιτρόπων ἐπὶ τοῦτο διορισμένων.

β'. Τὸ ἐνδότερον ὄχυρμα τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν θέλει παραδοθῇ σήμερον μάλιστα κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ διὰ νὰ βάλῃ ἐν αὐτῷ φρουρὰν. Τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουσι τοποθετηθῇ ὡσαύτως σήμερον εἰς τὸ Τελωνεῖον, διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὸν εἰσβιβασμὸν, καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τῆς πόλεως Πατρῶν καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ καστελίου, διὰ νὰ τηρῶσι τὴν εὐταξίαν.

γ'. Ὅλοι οἱ Μουσουλμάνοι οἱ κατὰ τὸ παρὸν κατέχοντες τὰ ἄνω εἰρημένα φρούρια καὶ πόλιν, θέλουσι εἰσβιβασθῇ εἰς τὰ φορητὰ τῆς ἐκστρατείας πλοῖα διὰ ν' ἀποβιβασθῶσι εἰς τὰ ἑξῆς τρία μέρη: εἰς Κρυονέρι ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ρούμελης, εἰς Σμύρνην, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Θέλουσι δὲ ἀναχωρήσει μετὰ τῶν ὀπλῶν καὶ ἐπίπλων των.

δ'. Ὁ εἰσβιβασμὸς τῶν μελλόντων νὰ ὑπάγωσιν εἰς Κρυονέρι, θέλει ἀρχίσῃ σήμερον τὸ ἑσπέρας καὶ πρέπει νὰ τελειώσῃ ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. Ἐν δὲ μόνον πλοῖον ἐμπορεῖ νὰ προσδιορισθῇ εἰς μετακομιδὴν τῶν ἰππῶν των. Εὐθὺς δ' ἔπειτα τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουσι λάβει εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν.

Οἱ θέλοντες νὰ ὑπάγουν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, θέλουσι συν-αθροισθῇ αὐριοι τὴν 8 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Πελοποννησιακὸν καστέλιον. Θέλουσι δὲ ἀρχίσῃ νὰ εἰσβαίνουν εὐθὺς ὡς ἐτοιμασθῶσι τὰ πρὸς μετακομιδὴν μέσα. Θέλουσι τοὺς χορηγηθῇ τὸ πολὺ δέκα πλοῖα, ἐξ ὧν δύο προσδιορισμένα εἰς μετακομιδὴν ἰππῶν. Τὰ δὲ πλοῖα ταῦτα θέλουσι ἐφοδιασθῇ μὲ εἴκοσι ἡμερῶν ζωοτροφίας τοῦλάχιστον, παρμένας ἀπὸ τὰς ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ Ἰβραήμ πασας πρέπει νὰ ἀφήσῃ εἰς Νεόκαστρον.

Δύο πλοῖα θέλουσι προσδιορισθῇ εἰς μετακομιδὴν τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες θέλουσι νὰ ὑπάγουν εἰς Σμύρνην. Ἡ συνῶδια ἡ προσδιορισμένη διὰ τὴν Σμύρνην καὶ ἡ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν θέλουσι φυλάττεσθαι ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα, καὶ θέλουσι ἀναχωρήσει τέσσαρας ἡμέρας τὸ πολὺ ὕστερον, ἀφοῦ ἀρχίσῃ ὁ εἰσβιβασμὸς καὶ τότε τὸ Πελοποννησιακὸν καστέλιον θέλει παραδοθῇ.

ε'. Θέλουσι διορισθῇ λόχοι Γάλλων στρατιωτῶν διὰ νὰ διατηρῶσι τὴν εὐταξίαν καθ' ὅσον καιρὸν διαρκέσει ὁ εἰσβιβασμὸς. Κάνεις Ἑλλήν δοῦλος τοῦ ἄρρενος ἡ τοῦ θήλεος γένους δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δεσπότην του εἰμὴ δολιχόμακρως. Τὰ παῖδιά τὰ ἀπὸ δεκατετραετοῦς καὶ κατωτέρω θέλουσι παραδοθῇ εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων διὰ ν' ἀποστακῶσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Θέλουσι δὲ ἐπαγορευνέει ἐπίτροποι τῶν δύο ἐθνῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τούτων. Ἐὰν δὲ ἀπὸ δόλου ἢ ἄλλως πως ἤθελε γένῃ παράβασις, ὁ στρατηγὸς Γάλλος μεταχειριζόμενος δυνάμει τῶν δικαίων του, ἐμπορεῖ νὰ ἀπαιτήσῃ τοὺς μεταφερθέντας αἰχμαλώτους.

Ἐγένετο ἐν Πάτραις Γαλλιστὶ καὶ Τουρκιστὶ, τὴν 7 Ὀκτωβρίου Ν. 1828, ἑνὴν καὶ νέαν τοῦ Ρεβιούλ Ἐβέλ, 1244 τῆς Ἑγείρας.

Ὁ ἰωπότης Λεστένης.

Λιεφφροῆς.

ὁ Κόμης Φουκῶδ.

Χατζὴ Ἀβδουλᾶς.

Φεζούλ ἀγας (ἀρχηγὸς τῶν Λαλαίων).

Ζαδὶκ Χατζὴ (παρὰ τῶν κατοίκων Πατραίων).

Χατζὴ Ἀχμέτης (Μουσουλμάνος τῶν Πατρῶν).

Ἐπικυροῦται, ὁ στρατηγὸς Σκνειδέρος.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ ἔφημερίς τῆς Γαλλίας ἀναφέρει ἵνα ἐφεύ-
ρεσιν τοῦ Κυρίου Ἀνδριῶ, ἥτις, ἂν καὶ ἔχῃ ἀκόμη χρεῖαν
τελειοποιήσεως, εἶναι ὅμως ὠφελιματάτη εἰς τὰς ὑποκάτω
τῆς θαλάσσης ἐργασίας. Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς ὑφάλιον
μηχανήν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ κολυμβητὴς δύναται νὰ μένῃ
ὑπὸ τῶν ὕδατων καὶ νὰ ἐνεργῇ. Ἡ μηχανὴ εἶναι ἀπλουσιτάτη
καὶ συνίσταται εἰς ἓν φυσούνιον χειροκίνητον, τὸ ὁποῖον
πέμπει αἶρα εἰς ἓνα τῶν δύο δερματίνων σωλήνων, τῶν ὁποίων
τὸ μῆκος εἶναι ἀνάλογον μὲ τὸ βάθος τοῦ μέρους, ὅπου θέλει
τις καταβῆ, καὶ οἱ ὁποῖοι συνέρχονται εἰς τὴν περικεφα-
λαίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ κεφαλὴ τοῦ κολυμβητοῦ εἶναι
ὀπλισμένη. Διὰ μέσου τοῦ ἐνὸς τῶν σωλήνων τούτων ὁ κο-
λυμβητὴς λαμβάνει τὸν αἶρα· ὁ δὲ ἕτερος τὸν χρησιμεύει
εἰς τὸ ν' ἀκούῃ διακεκριμένως ὅτι τὸν λέγουν. Δύναται δὲ
τοιουτοτρόπως νὰ ἐκτελῇ τὰς ὁποίας λαμβάνει παραγγε-
λίας, καὶ νὰ φανερῶν καὶ αὐτὸς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν
ὁποίαν εὐρίσκεται. Ἡ προφύλαξις αὕτη ἦτον ἀναγκαία εἰς
ἀσφάλειαν ἀπὸ πάσης περιπτώσεως.

Ἡ αὕτη ἐφημερίς περιέχει τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις εἰς
τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην:

Στοχαζόμεθα ὅτι ὁ ἐφευρετὴς χρεωστεῖ πρὸ πάντων νὰ
ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ νὰ μετριάξῃ κατὰ θέλησιν τὴν ποσότητα
τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἵρος τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸν ἓνα τῶν
σωλήνων· διότι ἡ τοῦ αἵρος δαπάνη γινομένη κατὰ λόγον τῶν
φυσικῶν ἰδιοτήτων τοῦ κολυμβητοῦ, δὲν δύναται νὰ εἶναι εἰς
ὅλους ἴση. Ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος ἐδέχeto πάντοτε ὁμοειδῆ
ποσότητα, ἡδύνατο ἐπίσης νὰ ὑποφέρῃ ἢ ἐκ τοῦ μεγαλω-
τάτου ὄγκου, τὸν ὁποῖον ἤθελον τὸν μεταδίδει, ἢ ἐκ τῆς ἐλ-
λείψεως, τὴν ὁποίαν ἤθελον τὸν ἀφίνει νὰ δοκιμάζῃ. Ἡ
παρατήρησις αὕτη εἶναι τόσον ὠφελιμωτέρα, καθόσον παρ-
ετηρήσαμεν πλησίον τῆς περικεφαλαίας, ὅταν ὁ κολυμβητὴς
ἐπωλησιάζεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἱκανὸν αἶρα χανόμενον, ὅς-
τις ἐφανέροντο ἀπὸ τὴν ἀνάδοσιν φυσκαλίδων συχνῶν εἰς
ἐκάστην ἀναπνοήν. Ὅθεν, ἐὰν ὁ ἐργάτης ἀπέβαλλε τὴν πο-
σότητα ταύτην τοῦ αἵρος, τῆς ὁποίας δὲν εἶχε χρεῖαν, ἔπρεπε
νὰ πάσχῃ ὀλίγον διὰ τὴν θέσιν του. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται
ἐπίσης ὅτι ἡ λύσις τῆς μεταξὺ τοῦ κολυμβητοῦ καὶ τοῦ
ὑδατος τάσεως δὲν ἀποκαθίσταται ἀρκετὰ ἐντελῶς διὰ τῆς
περικεφαλαίας.

Παρατηρήσαμεν προσέτι ὅτι ὁ κολυμβητὴς οὗτος εἶχε
χρεῖαν σημείου τινὸς ὑποστηρίξεως, εἴτε διὰ νὰ σταθῇ εἰς
τὸ ὕδωρ, εἴτε διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς αὐτό. Ἐὰν δὲ οὕτως ἔχῃ,
ἡ ἀνάγκη αὕτη ἤθελε φέρει κάποιον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐφαρ-
μογὴν τῆς μεθόδου ταύτης εἰς σώματα τεθειμένα εἰς κάποιον
βάθος, τὰ ὁποῖα ἐπομένως ἤθελον εὐρεθῇ εἰς ἀπόστασιν
μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλην ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, καθότι ὁ
ἐργάτης ἀφειμένος εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις δὲν ἤθελεν
ἔχει σθελερὰν διεύθυνσιν διὰ νὰ καταβῇ ἐκεῖ, ἢ διὰ νὰ ἀναβῇ.

— Οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου, οἵτινες τὸ 1801 ἀπληριθμοῦντο
εἰς 845,000, ἀναβαίνουν ἤδη κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας
καταλόγους εἰς 1,349,900.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἤρχισαν ἤδη νὰ γεωργοῦν τὴν γῆν διὰ
τῶν ἀτμῶν. Τὸ νέον ἄροτρον, τὸ ὁποῖον εἰς τοῦτο μεταχει-
ρίζονται, ἔχει ἐξ ὑνία, κυβερνᾶται ἀπὸ ἓνα ἄνθρωπον, καὶ
ἐργάζεται τόσον τὴν ἡμέραν, ὅσον δύναται νὰ ἐργασθῶν 12
ἄνθρωποι μὲ 12 ἄροτρα καὶ 36 ἵππους κατὰ τὴν συνειθι-
σμένην μέθοδον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅσοι τῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐπι-
θυμοῦν νὰ λαμβάνουν διὰ συνδρομῆς τὴν Γενικὴν ἐφημε-
ρίδα, ἐμποροῦν νὰ διευθύνωνται κατευθεῖαν πρὸς τὸν ἐν
Σύρᾳ γενικὸν μας ἐπίτροπον Κύριον Α. Ζ. Μάμουκαν. Ἡ δὲ
τακτικὴ καὶ ἔγκαιρος εἰς τὴν νήσον ταύτην διὰ τῆς ταχυ-
πλοίας ἀποστολὴ τῶν φύλλων θέλει ἀφαιρέσει πᾶσαν ἀργο-
πορίαν τῆς εἰς τὰς ἄλλας νήσους διαδόσεως αὐτῶν, καὶ εὐ-
χαριστήσῃ τοὺς συνδρομητὰς μας.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Πελοπόννησον οἱ θέλοντες νὰ γέ-
νωσι συνδρομηταὶ ἐμποροῦν νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸν ἐν Μο-
θώνῃ δαπνολόγον Κύριον Ἀνδρέαν Σγούταν, κατὰ δὲ τὴν
ἀνατολικὴν πρὸς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Κύριον Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἡ αὕτη τάξις θέλει φυλάττεσθαι τοῦ λοιποῦ καὶ διὰ τὴν
εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀποστολὴν τῆς ἐφημερίδος διὰ τῆς τα-
χυδρομίας. Οἱ κατὰ τὸ Κράτος τοῦτο συνδρομηταὶ μας θέ-
λουν διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον Κωνσταντῖνον
Γεροστάθην, ἢ πρὸς τοὺς ἐν Ζακύνθῳ Κυρίους Ἀλέξιον καὶ
Ἀνεψιοὺς Στεφάνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Ἀγγέλῳ Μαστρογιαννοπούλᾳ ἐκ Κερασσόδου, αἰχμα-
λωτισθεῖσα κατὰ τὴν ἀτρόμητον ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου,
ζητεῖται ἤδη παρὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Σάννας (ἢ Ἀνας)
πληροφορηθεῖσης ὅτι ἡλευθερώθη τελευταῖον εἰς τὰς Πάτρας,
καὶ προσκαλεῖ ἅπαντας, ὅσοι γνωρίζουν αὐτὴν, ἢ ἐξεύρουν
ποῦ εὐρίσκεται, νὰ εἰδοποιήσωσι χάριν συμπαθείας πρὸς
τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος. Ὅστις δὲ φέρῃ
αὐτὴν εἰς Σύραν πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς διατρίβουσαν εἰς
τὴν οἰκίαν μου, θέλει λάβει γρόσια χίλια βραδεῖον.

Ἐν Σύρᾳ, 22 Ὀκτωβρίου 1828.

Β. Ἀσκληπιάδης.